

расписка за стойността на брашното. Като се запесе брашното, Кавлаковъ се завърна въ градътъ. Подиръ единъ день, отъ извѣстието на В. Кавлаковъ, вѣйводата отрѣди седмина за да се распорѣдятъ около пжтътъ прѣзъ Молловата-Кория за да хванатъ бѣглѣцитѣ които бѣгаха за Шуменъ. Тѣ завардиха този пжтъ и три часа ги причакваха, но бѣглѣцитѣ не минаха отъ тукъ, но пжтътъ на *Сотирската рѣка*. Вече бѣше се разсѣмнало и седмината се завърнаха при четата. При тѣхното завръщание останалитѣ отъ четата бѣха хванали Циганинътъ Енчу Колу-олу, който бѣше пратенъ отъ слив. мютесарифинъ за вода отъ Кушъ-бунаръ. (Пращанието на Циганинътъ по тия мѣста не бѣше нарочно за вода, но да съглѣдва да ли четата е тамъ.) Прѣзъ сѣщиятъ день хванаха и още четирма Българи дървари: Райно Николчовъ, Теню Денювъ, Митричката и Симеонъ Николовъ и всичкитѣ хванати поставиха подъ караулъ. Слѣдъ хващанieto на помѣнатитѣ, вѣйводата, Иларионъ, Г. Дражовъ и другитѣ, като се сжмѣваха да не би Циганинътъ да се заподирѣ отъ правителството, а другитѣ отъ домашнитѣ си, като не се върнаха, затова рѣшиха никого вече да не очакватъ но да развиятъ знамето и да прогласятъ денътъ за възстанието. А. Кутевъ се завърна отъ градътъ и прѣдаде на Илариона послѣдното писмо отъ членовѣтъ въ градътъ, което той прочете прѣдъ вѣйводата, Г. Тиховъ и Г. Дражовъ. Слѣдъ прочитанието му, вѣйводата разгнѣвенъ начена да мѣмри като каза: „толкова хора бѣха готови да излѣзатъ ужъ все юнаци, които могатъ да хвърлятъ пушка, дѣто могатъ ножъ да въртятъ;— да търпятъ гладни и жедни; — да не са уморяватъ отъ пжтъ; дѣто не взематъ отъ студъ и отъ дѣждъ или боси да ходятъ, а нищо да не имъ става. Съ тѣзи дѣтца какво ще направи? до